పరదేశీ కథలు

– లలిత చిట్టె

చెంచులక్ష్మి కథ

-51-

"చెట్టులెక్కగలవా ఓ నరహరి పుట్టలెక్కగలవా..

చెట్టులెక్కి ఆ చిటారు కొమ్మల చిగురు కోయగలవా. ఓ నరహరి చిగురు కోయగలవా?

చెట్టు లెక్కగలనే ఓ చెంచిత పుట్టలెక్కగలనే...

చెట్టులెక్కి ఆ చిటారు కొమ్మల చిగురు కోయగలనే.

ఓ చెంచిత చిగురు కోయగలనే"

మోకాల్లోతు బురదలో నిలబడి వరిపైరును నాటుతూ కమ్మని కంఠంతో రాగాలు తీస్తోంది చెంచులక్ష్మి.

ఆమె పాట ఆ పరిసరాల్లో ప్రతిధ్వనిస్తోంది. ఆ పాటలోని మాధుర్యానికి ప్రకృతి కూడా పరవశిస్తోంది. తోటి కూలీలు కూడా తమ స్వరాల్ని జతకలుపుతూ వరిపైరును నాటుతున్నారు. అలసట లేకుండా పనిచేయడానికి వారికి పాటే ఒక ఔషధంగా పనిచేస్తోంది.

కట్టుకున్న బులుగు చీరను మోకాళ్ళవరకు మడిచి కచ్చాపోసి వెనుక దోపింది. పైట చెంగును నడుం చుట్టూ తిప్పి ముందుకు తీసికొచ్చి బొడ్డులో దోపింది. పొడవైన వెంట్రుకల్ని జడ అల్లి ముడిలా బిగించి కొప్పు చుట్టుకుంది. చేతులకు వేసుకున్న ఎర్రటి మట్టి గాజులు నాట్లు వేసే కొద్దీ లయబద్ధంగా కదులుతూ ఆమె పాటకి తాళం వేస్తుంటే బురద మడిలోని ఆమె రూపం చూడముచ్చటగా వుంది. చెమటతో తడిసిన ఆమె పచ్చ రవికె ఒంటిపై బిగుసుకుని ఆమె ఒంపుసొంపుల్ని బహిర్గతం చేస్తుంటే ఆ దారినపోయే పిలగాళ్ళు ఆమె పైనుండి చూపు తిప్పుకోలేకపోతున్నారు. పరువానికొచ్చిన చెంచులక్ష్మి నిండుగా విరబూసిన పూలకొమ్మలా కంటికి కనిపిస్తుంటే "అబ్బ దీన్ని ఎవడు చేసుకుంటాడో గానీ అదృష్టం అంటే వాడిదేరా! పిల్ల రంభలాగా పిటపిటలాడుతోందిరా" అనుకుంటూ వయసొచ్చిన పిల్లకాయలు సొల్లుకార్చుకునేవారు.

అత్త వరసయ్యే ఆడోళ్ళు "ఏమే లచ్చిమి ఎవడో ఒకడ్ని చూసుకుని తొందరగా పెళ్ళి చేసుకోయే. లేకపోతే పాపం మగపిలకాయలు నిన్ను చూసి నిద్రపోలేరే" అని పరాచికాలు ఆడేవాళ్ళు. సుబ్బమ్మత్త అయితే చెంచులక్ష్మిని చూసినపుడల్లా తలచుట్టూ చేతులు తిప్పి మెటికలు విరిచి "నీకు నా దిష్టే తగిలేటట్లుందే కోడలా. నిన్ను చూస్తుంటే దసరాబుల్లోడులో హీరోయిను వాణిశ్రీనే గుర్తొస్తోందే నా కొడుకు శీనుగాడు నీకంటే రెండేళ్ళు చిన్నోడు కాబట్టి నిన్ను వదిలేసానుగానీ లేకపోతే ఈ పాటికి వాడి చేత నీ మెళ్ళో తాళి గట్టించేసి వుందునే" అని ఎగతాళి మాటలు మాట్లాడేది.

"అంత కష్టం నీకెందుకులే వదినా! దానికి మేనత్త కొడుకు రడీగా వున్నాడు కదా? " అనేది ఆ ప్రక్కనే వున్న వెంకటమ్మ.

"కొడుకు నరేష్ మంచోడే కానీ తల్లి నరసమ్మ గయ్యాళిది కదా? కట్నం లేకుండా చెంచులక్ష్మిని చేసుకుంటుందా?" సందేహం వెలిబుచ్చేది సుబ్బమ్మ.

ఎవరు ఎన్ని మాట్లాడుకున్నా పట్టించుకునేది కాదుగానీ బావ నరేష్ మాట చెవిన బడగానే కళ్ళలో మెరుపులు మెరిసేవి. బుగ్గలు ఎర్రబడిపోయేవి చెంచులక్ష్మికి.

"ఏంటే పిల్లా నరేష్ మాట ఎత్తితేనే సిగ్గుపడిపోతున్నావు. ఏంటి సంగతి? నరేష్‌ను పెళ్ళి చేసుకుంటావా ఏంది?" ఆరా తీసింది వెంకటమ్మ.

బావ నరేష్ రూపాన్ని గుర్తుతెచ్చుకుని మరలా సిగ్గుపడుతూ "అబ్బే అదేం లేదత్తా. మా నాయన ఎక్కడ చేస్తే అక్కడే చేసుకుంటాను" అంది చెంచులక్ష్మి తడబడిపోతూ.

అప్పటికే టెన్త్‌క్లాస్ పరీక్షలు మూడుసార్లు రాసి, లెక్కల్లో పాసవలేక చదివింది ఇక చాల్లే అనుకుని సేద్యపు పనులు చూసుకుంటున్నాడు నరేష్.

వయసుకు వచ్చినవాడుకదా చెంచులక్ష్మిని చూసినప్పుడల్లా "అబ్బ ఎంత బాగుందో ఇది. దీనెమ్మ ఏమి అందం, ఏమి స్వరం. దీన్ని చూస్తుంటే మనసు నిండి పోతాందే! దీని పాట వింటుంటే ప్రాణం గాల్లో తేలిపోతాంది. చేసుకుంటే దీన్నే చేసుకోవాలి" అనుకునేవాడు. నరేష్

కానీ వాళ్ళమ్మ నరసమ్మకి మాత్రం ఆడబిడ్డ కూతుర్ని చేసుకోవడానికి ఎంతమాత్రం ఇష్టం వుండేదికాదు. దానికి కారణం వాళ్ళ పేదరికం. కొడుక్కి కనీసం నాలుగు లక్షల కట్నమిచ్చే పిల్లను చూసి పెళ్ళి చేయాలని, ఆ కట్నపు డబ్బుతో తన కూతురి పెళ్ళి ఘనంగా చేయాలని ఆమె ఆశపడుతుండేది. అందుకే కట్నం దండిగా ఇచ్చే సంబంధాల్ని చూడటం మొదలు పెట్టిందామె. కానీ నరేష్ అందుకు ఒప్పుకోలేదు. పెళ్ళంటూ చేసుకుంటే చెంచులక్ష్మినే చేసుకుంటానని లేకపోతే పెళ్ళే చేసుకోనని ఖచ్చితంగా తల్లికి చెప్పేసాడు. కానీ నరేష్ వాళ్ళ అమ్మ మాత్రం చెంచులక్ష్మిని ఏ మాత్రం ఇష్టపడలేదు. "వద్దురా నా కొడకా. ఆ పిల్లను చేసుకుంటే కానీ కట్నం రాదురా, కనీసం చెవుల్లోకి కమ్మలు కూడా పెట్టలేని పేదవాళ్ళురా వాళ్ళు. నా మాట విను. నేను మంచి సంబంధం చూస్తాను. నాలుగులక్షలు కట్నం ఇచ్చి పిల్లనిచ్చేవాళ్ళు నీకోసం క్యూలో నిలబడతారు. ఎందుకొచ్చిన దరిద్రం ఈ చెంచులక్ష్మి? అందులో నీకొచ్చే కట్నం డబ్బుతో నీ చెల్లెలి పెళ్ళి చేయాలని అనుకుంటున్నాం. మరి నువ్వు కట్నం తీసుకోకపోతే దానికి పెళ్ళి చెయ్యలేం. అంతగా ఈ పిల్లే కావాలి అనుకుంటే కనీసం రెండు లక్షలన్నా కట్నం ఇమ్మని వాళ్ళ నాయనను అడుగు" అంటూ ఒకటే పోరు పెట్టింది.

రెండు లక్షలు కాదుకదా రెండువేలు కూడా ఇచ్చుకోలేని పేదవాళ్ళు వాళ్ళు అని నరేష్‌కి బాగా తెలుసు. అందుకే "నేను ఏదో ఒక ఉద్యోగమో, వ్యాపారమో చేసి డబ్బు సంపాదిస్తానులే అమ్మా! లేకపోతే కొయేటికి పోయి రెండేళ్ళు అక్కడ వుండి బాగా డబ్బు సంపాదించుకుని వస్తాలే" అంటూ ఎన్నో విధాలుగా ఆమెకు నచ్చచెప్పడానికి ప్రయత్నించాడు.

ఏదో విధంగా కొడుకు డబ్బు సంపాదించి అమ్మ చేతుల్లో పోస్తాననడంతో ఆమె ఆఖరికి కొయేటికి వెళ్ళమని షరతులు పెట్టి అతి కష్టంతో ఆ పెళ్ళికి అంగీకరించింది.

నరేష్‌తో పాటు టెన్త్ క్లాస్ వరకు చదువుకున్న స్నేహితుడు సుధాకర్. అతడు ఈ మధ్యనే కువైట్‌కి వెళ్ళాడు. టెన్త్‌క్లాస్ ఫెయిల్ అయి నాలుగుసార్లు కట్టి అప్పటికీ పాస్ కాలేని అబ్బాయిలందరూ డ్రైవింగ్ నేర్చుకుని కువైట్‌కి వెళ్ళాలని ఆశపడటం కడప జిల్లాలోని గ్రామాల్లో సాధారణమైన విషయమే. ఆ సుధాకర్ కువైట్‌కి వెళ్ళాక అపుడపుడూ నరేష్‌కి ఫోను చేసి మాట్లాడుతుంటాడు. కువైట్‌లో జీవితం చాలా బాగుందని తాను సంతోషంగా సుఖంగా వున్నానని, నరేష్ కూడా కువైట్‌కి వస్తే బాగా డబ్బు సంపాదించవచ్చని

రావాలనుకుంటే వీసా పంపిస్తాన్నాడు. కానీ నరేష్ చెంచులక్ష్మి ప్రేమలో పడిపోయి ప్రపంచాన్నే మర్చిపోయాడు. ఎలాగైనా తల్లిని ఒప్పించి చెంచులక్ష్మిని పెళ్ళి చేసుకుంటే చాలనుకున్నాడు. కానీ తరువాత వచ్చే కష్టాల్ని ఊహించలేకపోయాడు నరేష్.

తల్లి సణుగుతున్నా గొణుగుతున్నా పట్టించుకోకుండా చెంచులక్ష్మి నాయనతో మాట్లాడి పెళ్ళికి ముహూర్తం పెట్టించాడు నరేష్. వాళ్ళుకూడా ఇంతకంటే మంచి అల్లుడు దొరకడని భావించి పెళ్ళికి తొందరపడ్డారు.

సింపుల్‌గా పెళ్ళి జరిగిపోయింది. నరేష్ మాత్రం దేవకన్యలా ఆమె కళ్ళెదుట తిరుగుతుంటే చూసి మురిసిపోయేవాడు. ఆమె పాట వింటూ పరవశించిపోయేవాడు. కానీ నరేష్ తల్లి మాత్రం చెంచులక్ష్మిని చూస్తూ స్థిమితంగా వుండలేకపోతోంది. కోడలిని చూస్తుంటే ఆమెకు కోల్పోయిన కట్నమే గుర్తొస్తోంది. కోడలు తెచ్చే డబ్బుతో ఘనంగా కట్నం ఇచ్చి మంచివాడిని చూసి కూతురి పెళ్ళి చేయాలనుకుంటే దరిద్రదేవత ఇంట్లోకి నడిచివచ్చిందని అందరికీ చెపుతూ ఈసడించుకునేది ఆమె. అత్త సూటిపోటి మాటలు చెంచులక్ష్మికి ఎంతో బాధను కలిగిస్తున్నప్పటికీ నరేష్‌ను చూసి బాధంతా దిగమింగుకునేది. నచ్చిన పెళ్ళాం దొరికేటప్పటికి అతడి ఆనందానికి హద్దులు లేకుండా పోయాయి. కొడుకు ఆనందం కూడా తల్లి నరసమ్మకి కోపాన్ని తెప్పించింది.

కొడుకూ, కోడలి అన్యోన్యతను చూసి ఆమె హృదయం రగిలిపోయింది. "పెళ్ళాం వచ్చాక తల్లి కనబడుతుందా? పెళ్ళాం బెల్లమవుతుంది, తల్లి అల్లమవుతుందమ్మా. ఏం చేయను? అంతా నా ఖర్మ" అంటూ ఇరుగమ్మకి పొరుగమ్మకి చెప్పి నోటి దురద తీర్చుకునేది. అలా నాలుగునెలలు గడిచాయి.

రోజూ తల్లి ఈసడింపు మాటలు వింటున్న నరేష్ ఒకరోజు భరించలేక "అమ్మా ఎందుకు అలా నోరు పారేసుకుంటావు? ఏమయిందిప్పుడు?" అని అడిగాడు.

అంతే.. గయ్యాళిలా అంతెత్తున లేచింది నరసమ్మ. "అవున్నాయనా నేను నోరు పారేసుకుంటున్నాను. నిజమే. ఎదిగిన చెల్లెలిని ఇంట్లో వుంచుకుని నువు పెళ్ళాంతో సరసాలు ఆడుతుంటే చూడలేక నోరు పారేసుకుంటున్నా. బాధ్యత తెలియని కొడుకుని కన్నందుకు నోరుపారేసుకుంటున్నా. అంతకంటే మరి ఏం చేయను? చెప్పు" అంది పోట్లాటకు సిద్ధపడుతూ.

"పొలంలోని పంటను అమ్మి చెల్లి పెళ్ళిచేద్దాంలే. మంచి సంబంధం రావాలి కదా" అన్నాడు నరేష్ శాంతంగా.

"పంట అమ్మితే ముష్టి ముప్పై వేలు కూడా చేతికి రావు. ఆ డబ్బుతో నీ పెళ్ళికి చేసిన అప్పులు తీర్చాలా? ఇంట్లో తిండి, ఖర్చులకు పెట్టుకోవాలా? నువ్వే చెప్పు. పైసా చేతిలో లేకుండా నీ చెల్లిని దారినపోయే ముష్టివాడికిచ్చి పెళ్ళి చేస్తావా?" గట్టిగా నిలదీసింది నరసమ్మ.

"ఏదో ఒకటి చేద్దాంలే అమ్మా. నువు కోపం తగ్గించుకో ముందు" అన్నాడు నరేష్.

"అదేం కుదరదు. ఈ రోజు అటో ఇటో తేలిపోవాల్సిందే ఇప్పటికే పెళ్ళయి నాలుగు నెలలు దాటింది. కోడల్ని పుట్టింటికి వెళ్ళి రెండులక్షల కట్నం తెమ్మని చెప్పు.. లేదంటే నాకు పెళ్ళికి ముందు మాట ఇచ్చిన ప్రకారం కొయేటికి పోయి డబ్బు సంపాదించు. ఈ రెండిటిలో ఏదో ఒకటి చెయ్యి లేదంటే నీ చెల్లెలు నేను ఏదో ఒక బావిలో దూకి చచ్చిపోతాం అంతే" అంటూ ఏడుపు మొదలుపెట్టింది ఆమె.

"కొయేటికా? " ఉలిక్కిపడ్డాడు నరేష్. చెంచులక్ష్మిని వదిలి అంత దూరం వెళ్ళి అన్ని రోజులు వుండడమా? జరిగేపనా? అది. ఇక రోజూ తల్లి మాటలు, తిట్లు భరించలేక ఏదైతే అయిందని సుధాకర్‌కు ఫోను చేసి విషయం చెప్పి తొందరగా వీసా పంపించమని చెప్పాడు నరేష్.

"ఓస్ అదెంత పని. ఒక నెలరోజుల్లో పంపించేస్తాను. అన్నీ సర్దుకో" అన్నాడు వాడు.

కొడుకుని వల్లో వేసుకుందనీ ఇంటికి దరిద్రమని ప్రతిరోజూ చెంచులక్ష్మిని సాధించే నరసమ్మ కొడుకు కొయేటికి పోతాను అనగానే తన సాధింపులు మానేసి కొడుకును కోడలిని ప్రేమగా చూడసాగింది. "నాయనా మీకోసమే కదా నేను చెప్పేది. అంతో ఇంతో సంపాదించుకుంటే మీరే కదా బాగుపడతారు. అందులో కొంత పెట్టి నీ చెల్లెలి పెళ్ళి చేసి పంపించేస్తే మిగిలిందంతా మీకే కదా?" అంటూ మంచిమాటలు చెప్పనారంభించింది.

తల్లి పోరుభరించలేక కొయేటికి వెళ్ళాలి అనుకుంటున్నాడే కానీ చెంచులక్ష్మిని విడిచి వెళ్ళగలడా అనే సందేహం మాత్రం అతడి మనసులో తొలుస్తూనేవుంది. ఇటు భర్త "కువైట్ వెళతాను" అనగానే చెంచులక్ష్మి ముఖంలో కళ తగ్గిపోయింది. మనసులోని బాధ బయటపడకుండా కంట్లో నీళ్ళు కనబడకుండా ముఖం దిగేసుకుని తిరుగుతోంది ఆమె. నరేష్‌కు కూడా చాలా బాధగా వుంది. కానీ ఏమీ చేయలేని అశక్తుడైపోయాడు.

అనుకున్నట్లుగానే వీసా వచ్చేసింది. ప్రయాణానికి ఏర్పాట్లు జరిగిపోతున్నాయి. అతడి ప్రమేయంలేకుండానే మెడికల్ అయిపోయింది. అన్ని పనులూ యాంత్రికంగా చేస్తున్నాడే కానీ మనసు మాత్రం కువైట్‌కి వెళ్ళడానికి ఒప్పుకోవడంలేదు.

ఒక్కరోజు కూడా చెంచులక్ష్మిని విడిచి వుండలేని బలహీనత అతనిది బలహీనత అనేకంటే గాఢమైన ప్రేమ అని చెప్పవచ్చు.

అతడి మాటలకి, చేష్టలకు కిలకిలా నవ్వే చెంచులక్ష్మి పెదవులపైన ఇపుడు నవ్వే కరువైపోయింది. వచ్చే కన్నీళ్ళను బలవంతంగా బిగపట్టుకుంటోంది. నరేష్ లేకుండా ఒక్కరోజు కాదు, రెండురోజులు కాదు. పోనీ నెలరోజులైనా కాదు. రెండేళ్ళు... రెండేళ్ళ కాలాన్ని ఎలా గడపగలదు? అతడిని చూడకండా, మాట్లాడకుండా అన్నిరోజులు ఎలా బ్రతకగలదు? ఏంటీ శిక్ష తనకు? బాధతొ ప్రశ్నించుకుంటోంది చెంచులక్ష్మి.

ఇక వేరే పరిష్కారం ఏమీలేదా? పరిపరివిధాలుగా ఆమె ఆలోచిస్తోంది. ఎంతగానో దుఃఖిస్తోంది. నరేష్ పరిస్థితి కూడా అలాగే వుంది. అంతా అయోమయంగా వుంది. డబ్బులేకపోతే పేదరికం మనిషిని ఇలా శాసిస్తుందా? జీవితాల్ని ఆడిస్తుందా? కువైట్‌కి వెళ్ళకుండా ఇక్కడే వుండి సంపాదించే మార్గమే లేదా? బాధపడుతున్నాడు. గుండెలోని బాధను బయటికి చెప్పుకోలేక కుమిలిపోతున్నాడు.

చెంచులక్ష్మిని విడిచి వెళ్ళాలి అనే భావనతో అతడికి నిద్రపట్టడంలేదు. అన్నం సహించడంలేదు. అప్పటికీ చెంచులక్ష్మి అతడికి ధైర్యం చెప్పింది. కౌగిలించుకుని ఓదార్చింది. గోరుముద్దలు కలిపి నోటికందించింది. ఉండేది కొద్దిరోజులే కాబట్టి తన గుండలపై వాలి నిద్రపొమ్మంది. పెళ్ళానికి తనపై వున్న ప్రేమకు సంతోషించి కాస్త ధైర్యాన్ని తెచ్చుకున్నాడు నరేష్.

ఇరుగు పొరుగువారు వచ్చి "ఒరే నరేషా అదృష్టం అంటే నీదే నెల తిరక్కముందే కొయేటి వీసా వచ్చేసింది. మావాడికి వీసా కావాలని రెండేడ్లుగా ప్రయత్నించినా రావడంలేదు. నువు పోయి బాగా దుడ్డు సంపాదించుకురా. చెల్లెలి పెళ్ళి చేసి ఒక మిద్దె కట్టుకుందువు. ఎన్నాళ్ళు ఈ పెంకుటింట్లో వుంటారు?" అని కబుర్లు చెప్పి పోతున్నారు.

నరేష్ స్నేహితులైతే "ఏరా! నరేషూ ఒక కొడుకుని కని తరువాత కొయేటికి పోకూడదా? అంత తొందర ఏమొచ్చింది" నీకు అంటూ తమాషా చేస్తున్నారు. అందరి మాటలూ మౌనంగా వింటున్నాడు నరేష్. కానీ కువైట్‌కి వెళ్ళకుండా తప్పించుకునే మార్గమేదీ కనిపించడం లేదు. కన్నతల్లే తమ ఇద్దరినీ విడదీసే భూతంలా అతడి కంటికి కనిపిస్తోంది.

ప్రయాణం ఇంకో ఐదురోజుల్లోకి వచ్చింది అనగానే ఒకరోజు చెంచులక్ష్మి కళ్ళు తిరిగిపడిపోయింది. మొగుడు కువైట్‌కి వెళుతున్నాడనే దిగులుతో నీరసం వచ్చి వుంటుంది అని అందరూ అనుకున్నారు కానీ తనకు రెండోనెల వచ్చినట్లుగా అసలు విషయం చిన్నగా చెప్పింది చెంచులక్ష్మి. ఇంక నరేష్ సంతోషానికి అవధులు లేవు. ఇక కువైట్‌కి పోనంటే పోనని వీసాను, టిక్కట్లను చించి పడేస్తానని చెప్పేసాడు. అంతే నరేష్ మాటలు విన్న నరసమ్మకు కోపం అవధులు దాటింది గయ్‌మని అంతెత్తున లేచింది. ఆవేశంగా పైకి

లేచి కూతురి రెక్కపట్టుకుని "పదవే పద ఇంకా ఎందుకు బ్రతికి వుండటం. ఇద్దరం ఆ కోమటోళ్ళ బావిలో దూకి చచ్చిపోదాం పద. వాళ్ళనే బ్రతకనీ. పిల్లాపాపలతో సంతోషంగా వుండనీ నీ బ్రతుకు ఏమయిపోయినా నీకు పెళ్ళి కాకపోయినా వాళ్ళకేం? ఈ దరిద్రపుది వాడికి ఏమందో పెట్టి వశపరచుకుంది. అందుకే తల్లిమాట కూడా లెక్కచేయకుండా, చెల్లెలి పెళ్ళి చేయాలనే బాధ్యత తెలియకుండా పెళ్ళాం ప్రక్కన వుంటే చాలనుకుంటున్నాడు. కనిపెంచి ఇంతటి మగవాణ్ణి చేస్తే ఇది ఈరోజు వచ్చి మొగుణ్ణి చేతిలో పెట్టుకుని ఇష్టం వచ్చినట్లు ఆడిస్తోంది. అదే ముఖ్యం వాడికి. అది వుంటే చాలు వాడికి. మనం అక్కరలేదు. బ్రతికినా చచ్చినా వాడికి లెక్కేలేదు. పద" అంటూ శోకాలు తీస్తూ కూతురుతో సహా ఇంట్లోంచి బయటికి పరిగెత్తింది నరసమ్మ.

తల్లి చేష్టలకి బిత్తరపోయిన నరేష్ తేరుకునే లోపల, కేకలు వేస్తూ ఏడుస్తూ వీధిలో పడి బావి దగ్గరకి పరిగెత్తింది నరసమ్మ.

ఈ గోలకి వాళ్ళూ వీళ్ళూ పోగయి నరసమ్మ అన్నంత పనీ చేస్తుందని భయపడి తల్లీ కూతుళ్ళిద్దరికీ అడ్డుపడి ఇద్దరినీ ఇంట్లోకి తీసుకొచ్చారు.

అందరూ ఇంట్లో చేరి నరేష్‌ను తిట్టి బుద్ధి చెప్పారు.

"ఊళ్ళో వాళ్ళందరూ కొయేటికి పోవాలని ఆశపడుతూ వుంటే నీకు ఏం పోయేకాలం నరేషా? నువ్వొక్కడివే పెళ్ళి చేసుకున్నావా? నీ కొక్కడికే పెళ్ళాం వుందా? రెండేళ్ళు కళ్ళు మూసుకుంటే ఎంతలో తిరిగివస్తాయి రోజులు? ఆ సుధాకర్ పోలేదా? గొల్లోళ్ళ సుబ్బిగాడు పోలేదా? వాళ్ళంతా పెళ్ళాన్ని వదిలేకదా పోయారు. నీదే పెద్ద విచిత్రంగా వుందే పెళ్ళాం మోజులోపడి ఊరికే తల్లిని చెల్లిని చంపమాకు. తల్లి చెప్పేమాట కాస్తవిను" అంటూ తలోరకంగా నీతులు చెప్పనారంభించారు.

అందరూ చేరి ఒకోరకంగా మాట్లాడుతూంటే పాపం నరేష్ సిగ్గుతో అవమానంతో తలదించుకున్నాడు. తల్లి గయ్యాళిది, డబ్బు ఆశకలది అని అతడికి తెలుసుకానీ కొడుకు బాధను అర్థం చేసుకోలేనిది అని అతడు అనుకోలేదు. తల్లి పట్టుదలంతా కోడలిమీద ద్వేషంతోనూ అసూయతోనూ అని అర్థం అవుతోంది. ఆమెకు నచ్చని పెళ్ళి చేసుకోవడం ఒక కారణం అయితే చెంచులక్ష్మినుండి కొడుకుని విడదీయాలనేది రెండో కారణం. అందుకే అంత బలంగా తల్లి తనని కొయేటికి పంపించాలని పట్టుపడుతోంది అని గ్రహించాడు నరేష్. ఏమీ మాట్లాడకుండా తలదించుకుని లోపలి గదిలోకి పోయి తలుపు వేసుకున్నాడు. మరోవైపు జరిగే సంఘటనలతో చెంచులక్ష్మి కుమిలిపోతోంది. కన్నీరు మున్నీరవుతోంది. కానీ తాను ఏడిస్తే భర్త భరించలేడని దుఃఖాన్ని గొంతులోనే దాచుకుంటోంది ఆమె.

ఉన్న నాలుగురోజులు ఎవరు పిలిచినా ఉలకలేదు పలకలేదు తన పనులన్నీ పూర్తిచేసుకున్నాడు. బ్యాగ్ కూడా తానే సర్దుకున్నాడు. వెళ్ళేముందు చెంచులక్ష్మిని ఒక్కసారి కౌగిలించుకున్నాడు. కన్నీటి చుక్కలు రాలుతుండగా "మన బిడ్డ జాగ్రత్త" అని ఒకే ఒక్కమాట ఆమెకు చెప్పాడు. తనతోపాటు ఎవర్నీ రావద్దని మద్రాసులో తాను ఒక్కడే ఫ్లైయిట్ ఎక్కగలనని చెప్పి భారంగా, బలిపశువులా వెనక్కి తిరిగి చూడకుండా కాళ్ళీడ్చుకుంటూ కడపలో రైలెక్కి మద్రాసుకు వెళ్ళిపోయాడు నరేష్.

కొడుకు వెళ్ళగానే నరసమ్మ చాలా సంబరపడింది. ముఖమంతా నవ్వుపులుముకుంది. హుషారుగా ఇల్లంతా తిరిగింది. వీధిలోకి వెళ్ళి ఇరుగుపొరుగు వారితో మాట్లాడి వచ్చింది. ఏదో జయించిన సంతోషంతో ఆమె పొంగిపోతోంది. కోడలికి కొడుకును దూరం చేసానన్న తృప్తితో, సంతోషంతో ఆమె ఆ రాత్రి కంటినిండా నిద్రపోయింది.

కానీ చెంచులక్ష్మి మాత్రం ఆ రాత్రి కంటిమీద కునుకులేకుండా గడిపింది. ఏదో భయం ఆమెను పట్టి పీడించింది. ఏదో జరగరానిది జరుగుతున్నట్లుగా భావించి కీడును శంకించింది ఆమె మనస్సు. ఎంత ప్రయత్నించినా హృదయాన్ని నిగ్రహించుకోవడం ఆమెకు సాధ్యం కాలేదు. నరేష్ ఎదురుగా నిలబడి రెండుచేతులూ సాచి రా..రమ్మని పిలుస్తున్నట్లే అనిపించింది ఆమెకు.

తెల్లగా తెల్లవారింది. బారెడు ప్రొద్దెక్కింది, అందరూ మొహాలు కడుక్కుని చద్దన్నం తిని పొలానికి బయలుదేరారు. ఆ సమయంలో గట్టిగా హారను కొట్టుకుంటూ వచ్చి ఇంటి ముందు ఆగింది ఒక జీపు. జీపు శబ్దం విని మనింటికి ఎవరొచ్చారా అని నరసమ్మ, కూతురు చూస్తూ బయటికి వచ్చారు. చెంచులక్ష్మి అలా నిర్లిప్తంగా వచ్చి అడుగులువేస్తూ గుమ్మానికి ఆనుకుని నిలబడింది.

ఆమె చూపులు పైకి శూన్యంలోకి చూస్తున్నాయి. ఒక్కరోజు కూడా తనని విడిచి నరేష్ వుండలేడని ఆమెకు తెలుసు. ఇంతలో జీపులోనుండి ఇద్దరు మనుషులు దిగి "నరేష్ ఇల్లు ఇదే కదా" అంటూ తెల్లటి బట్టను కప్పిన శరీరాన్ని క్రిందికి దించి దాన్ని వసారాలో పడుకోబెట్టారు. ఎవరో వచ్చి ఆ శరీరం మీద ముసుగు తొలగించారు. అంతే.. కొడుకు ఇంతపని చేస్తాడని ఊహించని నరసమ్మ నిలువు గుడ్లేసుకుని వాకిట్లో కూలబడిపోయింది. సుబ్బమ్మత్త లోపలికి వచ్చి "ఏమే చెంచులచ్చిమీ ఎంత ఘోరం జరిగిందే ఇంక నువ్వెలా బ్రతుకుతావే తల్లీ. కొయేటికి పోకపోతే పోనీ బిడ్డ ఇక్కడే వుండి వుంటే లక్షణంగా బ్రతికి వుండునుగదే" అంటూ ఏడుస్తూ ఓదార్పుగా పొదవి పట్టుకుంది.

ఇంకెక్కడి చెంచులచ్చిమి? ఆమె ప్రాణం ఎపుడో గాల్లో కలిసిపోయింది. ఆమెకూడా నరేష్‌తో కలిసి ఆకాశం అంచులవైపు సాగుతూ పైపైకి అనంతలోకాలవైపు ప్రయాణం చేస్తోంది.

(మరోకథ వచ్చేనెలలో)

Post your comments